PORTRET

OPTSPREZECE ANI PRINTRE JUNIORI ȘI COPII

Pe tîmplarul ALEXANDRU COROS, unul dintre cei mai vechi activiști sportivi voluntari din Mediaș, l-am cunoscut în ziua cînd a împlinit 44 de ani.

— *Aveți copii*, l-am întrebat după ce-i luasem aproape toate datele biografice.

— *Am 38 ! 22 de juniori și 16 „pitici"*, răspunde în glumă interlocutorul.

— *De cînd pregătiți echipele de copii ale Uzinei mecanice Gazmetan?*

— *Din ziua de 25 octombrie 1948, fără întrerupere.*

— *În cei peste 18 ani de activitate, înseamnă că prin ...mîna dv. a trecut un mare număr de jucători.*

— *Nu-i țin minte chiar pe toți, însă de aici și-au luat zborul Bükösi, Feordeanu și alți elevi de-ai mei, care au ajuns să joace în prima categorie a țării. Pentru „B" am crescut mai mulți jucători.*

— *Ce dorințe aveți pentru viitor ?*

— *Cu toții dorim ca echipa de seniori Gazmetan să aibă o comportare mai bună în returul campionatului categoriei B. Personal vreau ca foștii mei elevi, tinerii Dumbreanu, Tămăioagă și Dodu să ajungă mari fotbaliști.*

Deși pe jumătate mi s-a împlinit visul anul trecut, în luna octombrie, cînd am obținut calificarea de antrenor de categoria a V-a la cursul de la Brașov, aș mai dori ca examenele pentru o categorie superioară, în vederea cărora mă pregătesc, să le trec cu „foarte bine". Dar ceea ce doresc nespus de mult, este ca echipa de juniori, clasată acum pe locul IV, în seria a X-a, pe care o pregătesc, să-mi dea, prin rezultatele pe care le va obține, satisfacții și mai mari.

Alexandru Coroș, șef de echipă la secția de tîmplărie a Uzinei mecanice Gazmetan din Mediaș, este un om hotărît, pasionat în muncă și sîntem siguri că dorințele lui se vor înfăptui. Noi îi dorim succes deplin !

TRAIAN IOANIȚESCU

ACTIVITATE REMARCABILĂ

LA CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI — UNIVERSITATEA CLUJ

Dacă echipa de seniori a Universității Cluj are în ultimii ani evoluții contradictorii, apoi la „sectorul tineret" clubul clujean are o situație de invidiat. Prima echipă de juniori a lui „U" a fost acum doi ani campioană republicană, anul trecut a ajuns în finală, unde a fost întrecută la mare luptă de Rapid, iar anul acesta se află pe primul loc al seriei a IX-a a campionatului cu impresionantul golaveraj de 42—4. Această echipă n-a cunoscut în ultimii trei ani decît o singură înfrîngere !

Cu echipa I de juniori, centrul de copii și juniori al Universității are mari speranțe: în primul rînd — titlul din acest an; în al doilea rînd — promovarea unor noi talente în echipa „mare". (De altfel, numai în ultimii doi ani cinci juniori — *Szőke, Mustețea, Anca, Țegean* și *Barbu* au jucat în prima echipă și se pare că în viitorul apropiat alți doi, Crișan și Oprea, vor fi și ei aliniați în 11-le de la „U").

Ceea ce se cuvine a fi remarcat este faptul că la centrul de juniori și copii Universitatea *(antrenor coordonator — Silviu Avram, Adalbert Covaci, Vasile Bălutiu* și *Ion Laurențiu* — antrenori) tuturor „etajelor de vîrstă" li se acordă o deosebită atenție.

În afara primei echipe de juniori, la centru mai există echipa a II-a și un număr de 64 de copii, repartizați în 5 echipe de pitici.

Pregătirea tehnică, asigurată prin aplicarea celor mai recente teorii din fotbalul modern, se conjugă cu o științifică pregătire fizică, latură de care se ocupă și binecunoscutul specialist în atletism, dr. Arnăutu.

Adăugînd excepționalele condiții materiale ale centrului — o magazie înzestrată cu 15 rînduri de echipament, 80 de mingi, cîte două perechi de bocanci pentru toți tinerii fotbaliști — ca și faptul că pentru pregătire centrul are la dispoziție trei terenuri regulamentare și o sală de antrenament în frumosul parc Victor Babeș, enunțăm, de fapt, premisele optime de care se bucură munca cu cei mai tineri fotbaliști de la „U".

Munca antrenorilor în aceste condiții a avut pînă acum rezultate frumoase și nutrim toate speranțele că și pe viitor despre activitatea centrului de copii și juniori — Universitatea Cluj vom afla numai lucruri bune.

M. P.

ZĂPADA N-A PUTUT ACOPERI PETELE NEGLIJENȚEI...

Astă-vară, am fost oaspeții stadionului Carpați din Sinaia, situat în... inima „Perlei" de pe Valea Prahovei. Stăteam și priveam și nu înțelegeam de ce vestiarele jucătorilor, cabinele arbitrilor, gazonul, porțile, gardul împrejmuitor, totul este în bună-stare, numai tribunele strică estetica acestui stadion. Băncile de la sectorul oficial erau deteriorate iar, de la depărtare, se vedea că gradenele de la tribune sînt rupte, în multe locuri văzîndu-se doar postamentul de pămînt pe care au fost montate. Peste cîteva minute însă totul a devenit clar.

— Eu sînt, *ne-a spus tov. Mihail Ștefănescu*, intendent aici de cînd s-a construit stadionul. De ce s-au uzat tribunele ? Păi de 12 ani le-o ajunge : de fier să fi fost și tot se rugineau, darmite scîndura, cum să nu putrezească de atîtea ploi. Pînă acum un an s-a mai reparat — pe ici pe colo — tribuna, pentru că altfel spectatorii erau nevoiți să stea în picioare. Anul acesta *(n.r. 1966)* nu s-a mai făcut nimic la acest stadion. Am auzit că, în toamnă, conducerea asociației noastre ar intenționa să reamenajeze tribunele.

A trecut toamna, a venit iarna și am constatat cu regret, acum cîteva zile cînd am vizitat din nou Sinaia, că zăpada nu a putut acoperi, totuși... petele dezinteresului manifestat de asociația sportivă Carpați față de tribunele stadionului pe care îl are în proprietate. Păcat !

TR. I.

CAMPIONATUL REGIUNII IAȘI

Ediția din acest an a suferit chiar de la început, datorită abandonării campionatului de către o serie de echipe care aveau o tradiție frumoasă, ca : Recolta Podul Iloaiei, Hîrlău *(posesoare a unui frumos stadion)*, Pașcani *(cu echipă în categoria B)* și în final retragerea din campionat a Unirii Negrești, care, în trecuta ediție, a activat în categoria C.

Astfel, campionatul a avut în prima sa parte o desfășurare inegală. *Apoi*, Rulmentul Bîrlad a obținut o serie de rejucări de meciuri cu vădită intenție de a se situa în fruntea clasamentului, provocînd însă întîrzierea încheierii turului.

Merită a fi evidențiată frumoasa comportare a tinerilor jucători de la Medicina Iași *(antrenor* C. Drăgomirescu), *care, ca și la ediția trecută, au dovedit multă seriozitate în pregătire și preferințe spre jocul colectiv. S-au remarcat în acest tur jucătorii :* T. Alloaiei, Frăsineanu și Stoian.

O altă echipă care a progresat este Foresta Ciurea. *Iar la* Siderurgistul Iași, *antrenorul* Traian Iordache *a operat o serie de remanieri prin introducerea de jucători tineri.*

La mijlocul turului, după o serie de forfaituri, echipa din Negrești *a fost scoasă din campionat și introdusă în locul ei* Politehnica, *aflată pe ultimul loc la acea dată. Cu pasiune, antrenorul ei,* Șerban Justin, *a reușit să o ridice la finele turului pe un loc mai onorabil. Nu putem încheia analiza fără a aminti și comportarea nesportivă a echipelor* Flacăra Murgeni și Recolta Dragalina, *care au constituit un adevărat pericol pe teren propriu pentru jucătorii oaspeți.*

Merită mai multă atenție formarea de noi arbitri, pentru a se putea asigura arbitraje neutre.

O problemă care, de asemenea, nu trebuie să scape atenției organelor U.C.F.S. regionale o constituie lipsa de terenuri de fotbal chiar în orașul Iași, unde un număr de cinci echipe de regiune și nouă de oraș, au la dispoziție numai un singur teren de joc omologat.

D. DIACONESCU
corespondent

În fotografie : echipa Medicina Iași

1. MEDICINA IAȘI	11	10	1	0	30— 5	21
2. Rulmentul Bîrlad	11	9	0	2	61—10	18
3. Siderurgistul Iași	11	8	1	2	21—10	17
4. Foresta Ciurea	11	6	1	4	20—15	13
5. Universitatea Iași	11	4	2	5	19—23	10
6. Bușana Huși	11	4	2	5	21—26	10
7. Strungul Bîrlad	11	3	3	5	18—21	9
8. Politehnica Iași	11	4	1	6	21—26	9
9. Flacăra Murgeni	11	3	3	5	17—27	9
10. Constructorul Vaslui	11	3	1	7	20—39	7
11. Instalatorul Iași	11	1	4	6	16—21	6
12. Recolta Dragalina	11	1	1	9	8—49	3

Note

ATENȚIE LA DISCIPLINĂ ȘI LA EDUCAȚIA FOTBALIȘTILOR ȘI A SPECTATORILOR

Încheierea primei părți a campionatului bănățean de fotbal a fost analizată în cadrul unei ședințe lărgite a comisiei regionale, unde au fost discutate atît părțile bune, dar mai ales cele negative. S-a insistat în mod deosebit ca, în perioada pînă la reluarea campionatului, conducerile secțiilor de fotbal să ducă o serioasă muncă educativă în rîndurile jucătorilor și suporterilor.

Numărul total de 33 sancțiuni (25 seniorilor și 8 juniorilor) aplicate de subcomisia de disciplină în campionatul regional este elocvent. Dintre cei sancționați amintim pe Frighi *(Ceramica Jimbolia)*, Voica *(Lipova)*, Tintoi *(I. C. Arad)*, Mohescu *(Zăvoi)*, I. Florea *(Progresul Timișoara)*, Guiu *(Topleț)*, Funariu *(Sînnicolaul-Mare)*, Ilea *(U.M.T.)* etc., *care au fost suspendați între 2 și 6 etape.*

O slabă preocupare au manifestat unele secții și în ceea ce privește munca de educare a publicului spectator, care uneori depășește limitele sportivității. Datorită acestor deficiențe în organizare, comisia regională a fost obligată să ridice dreptul de organizare pe teren propriu asociațiilor sportive Progresul Ceacova, Foresta Zăvoi, Metalul Topleț. De aceea, s-a recomandat ca pînă la reînceperea campionatului să fie organizate consfătuiri cu suporterii în care să se prelucreze unele capitole din regulamentul de fotbal.

P. ARCAN
corespondent

CU CITITORII ● DIALOG

ANTRENORII ȘI DISCIPLINA

N. PICU — BUCUREȘTI : „M-ar interesa să știu dacă și cum a fost rezolvată problema antrenorilor I. Reinhardt și I. Reuter, care au făcut obiectul criticilor dv. în nr. 34 al revistei „FOTBAL".

Amîndouă cazurile au fost lămurite. Cum ? Contractul semnat de Reinhardt cu echipa asociației sportive Minerul Anina n-a fost vizat de federație, iar Reinhardt obligat — astfel — să-și respecte contractul cu U.T.A., unde de altfel N. Dumitrescu a fost reinstalat pe postul de antrenor principal.

În ce privește pe Reuter, care refuza sistematic să semneze contractul cu Politehnica Timișoara, a revenit la... sentimente mai bune și de curînd a sosit, spre știre, la F.R.F. contractul purtînd iscălitura ambelor părți. Așadar, totul s-a terminat cu bine, ca să spunem așa.

„CARTE DE VIZITĂ"

A. STOICAN — București : Am citit în revistă unele materiale interesante semnate de M. Ionescu, antrenor la clubul Steaua. Un coleg susține că respectivul a fost și jucător de fotbal la Steaua. Personal, nu-mi amintesc de acest nume și de aceea vă rog să-mi răspundeți care este adevărul."

Colegul dv. nu greșește ! **M. Ionescu** a fost și jucător de fotbal, în prima categoria a țării. În ediția campionatului 1946/47 a activat în echipa ploieșteană „Prahova", ca înaintaș, alături de **Cătană, Mladin** și **Comșa**. La terminarea sezonului de vară al anului 1947 a fost legitimat la echipa A.S.A. (azi Steaua), an care marchează prezența militarilor în prima categorie a țării. Atunci el a jucat în echipa A.S.A. împreună cu **Gică Popescu, Lăzăreanu, Panait** și alții. După ce s-a retras din fotbal, M. Ionescu a îmbrățișat meseria de antrenor, ocupîndu-se, ani în șir, cu bune rezultate de creșterea viitoarelor cadre. De exemplu, talentatul Tătaru II este un „produs" autentic al muncii sale. În prezent M. Ionescu face parte din corpul de antrenori care se ocupă de problemele metodice și tehnice ale clubului Steaua.

CINE ESTE MAI... BĂTRÎN ?...

ANATOLIE PRODAN — Craiova : „Am o observație pe marginea răspunsului dat la rubrica „Dialog cu cititorii" sub titlul „Cel mai tînăr și cel mai vîrstnic jucător" și anume că, după cîte știu eu, cel mai vîrstnic este Marin Marcel și nu Constantin".

Ne pare rău că trebuie să vă contrazicem, deși credem că o confirmare din partea noastră l-ar fi... încîntat pe Constantin și, dimpotrivă, l-ar cam fi indispus pe Marin Marcel, față de care avem aceleași bune aprecieri ca și pentru internaționalul echipei Steaua. Dar... actele vorbesc ! Din fișele federației, alcătuite pe bază de documente oficiale, rezultă că Gh. Constantin s-a născut la 14 decembrie 1932, iar Marin Marcel la 2 mai 1933. O bagatelă de cîteva luni, acolo, dar care constituie totuși o dovadă în favoarea răspunsului nostru.

VĂ PREZENTĂM PE VIKTOR, INTERNAȚIONALUL CEHOSLOVAC

D. RĂDUCANU — CONSTANȚA : „Am citit în revista dv. că printre cei mai buni jucători afirmați în cursul anului 1966 în Europa este și portarul cehoslovac Viktor. V-aș ruga să-mi dați cîteva amănunte în legătură cu acest jucător, pe care — mărturisesc — nu-l cunosc".

Într-adevăr, Viktor — portarul echipei naționale a Cehoslovaciei și al campioanei Dukla Praga — figurează de puțin timp pe lista celor mai buni fotbaliști cehoslovaci, iar afirmarea sa pe plan internațional este de dată recentă. Cu cîțiva ani în urmă era cu totul necunoscut. El a debutat la o mică echipă provincială din Moravia, la 17 ani a jucat într-o echipă de seniori de la „promoție", din Prostejov, iar la 20 de ani și-a început cariera în prima ligă cu echipa în prezent numită Ruda Hvezda Brno. A avut însă nesansa să găsească aici poarta ocupată de Schinucker, „senator de drept" în echipa Cehoslovaciei, astfel că a fost nevoit să facă tușă. Dar nu s-a împăcat cu ideea de a sta pe banca rezervelor și s-a transferat la Dukla Praga. Nici aici n-a avut mai mult noroc și a ocupat din nou un loc pe... tușă : în poarta campioanei juca Kouba, titular inamovibil în 1965, însă i s-a prezentat, în fine, și lui o șansă : Kouba a plecat la Sparta Praga, dîndu-i în primire tricoul cu nr. 1. Din acest moment, la 24 de ani, Viktor și-a început ascensiunea. În iunie 1966 a îmbrăcat pentru prima dată tricoul naționalei. Debutul însă și l-a făcut în condițiuni foarte dificile : la „Maracana" contra Braziliei și a lui Pelé ! În 25 de minute, el s-a trezit cu două mingi în plasă, semnate „Pelé". Dar și-a revenit după aceea, apărînd totul. Cehoslovacia a pierdut meciul cu 2—1, iar Viktor și-a făcut un debut plin de promisiuni. Aceasta s-a văzut în noiembrie trecut cînd pe „Wembley", acolo unde Anglia a cucerit titlul mondial, ea n-a putut trece peste Cehoslovacia în joc amical. Rezultatul de 0—0 a fost decis în mare măsură și de intervențiile excepționale ale lui Viktor. De atunci, Viktor s-a consacrat și pe plan internațional. În mai puțin de un an.

Portarul echipei naționale cehoslovace, VIKTOR, revelația anului trecut